—29 karjakasvatuskooli õpetaja Kuusikul. Talumajanduse Nõuandebüroo direktorina oli ta a-st 1929 kuni büroo likvideerimiseni 1932 tegev ms. jaoskondliku agronoomilise nõuandekorralduse rajamisel. Seejärel toimis L. Põllutöökoja nõuandetalituse juhatajana ja on apr-st 1935 põllutööministeeriumi põllumajanduse osakonna direktoriks. A-il 1933—37 oli ta ka õppeülesandetäitjaks ühiskondliku agronoomia alal Tartu ülikoolis. — L. on töötanud loovalt taimekasvatuse katsetöö, mullaharimise, väetuse, põllumajandusliku nõuandetöö ja agraarpoliitika alal. Riigi põllutöökatsejaamas töötades aretas ta „Kuusiku nisu“ sordi, mis on kõige talvekindlamaks ja saagirikkamaks talinisu sordiks Eestis. Põllutöökoja teenistuses olles organiseeris ta maanoorte liikumist parteitul alusel. Ühtlasi on L. käsitelnud maailmavaatelisi ja ideoloogilisi küsimusi, võttes tulipunkti maa ja maaelu kui eesti rahvuse tähtsama kandja. Ta on olnud Rapla Põllumeeste Seltsi esimees 1925—29, juhatuse liige ms. E. Agronoomide Seltsis alates 1927 ja selle auliige a-st 1936, kirjastusühingus „Agronoom“ 1926—32, Konjunktuurbüroos a-st 1930, Katseasjanduse Büroos 1927—30 ja seejärel selle esimees kuni 1935. Maatulunduskapitali nõukogu esimees on ta a-st 1935. Agronoomide koja esimehena a-st 1935 on L. organiseerinud agronoomilist kutseala. A-l 1937 oli ta Rahvuskogu II koja liige. L. on avaldanud tööd: „Eesti taimekasvatus I. Kõrreviljakasvatus“ (Tall., 1926; koos N. Rootsi'ga), „Väetuse õpetus“ (2. tr. Tall., 1927; koos J. Lehtman'iga) ja „Lühike väetuse õpetus“ (Tall., 1930). Maailmavaateliste sugemetega artikleid ja kõnesid sisaldab teos „Kas tunned maad“ (Tall., 1935). Peale selle on ta sulest ilmunud rida brošüüre ja artikleid ajakirjus, nagu „Agronoomia“, „Uus Talu“ (selle peatoimetaja oli ta 1927—32), „Põllumees“, „Põllumajandus“, „Maanoored“, „Eesti Statistika“, „Niit ja Karjamaa“, „Põllumajanduseturg“, „Üliõpilasleht“, siis koguteoses „Eesti“ (1926), „Põllumehe käsiraamatuis“ jm. ning ajalehis („Vaba Maa“ jt.). L-i toimetusel ja kaastööl on ilmunud teos „Jaoskondliku agronoomilise nõuandetöö korraldus, metoodika ja praktika“ (Tall., 1932) ja seeria „Väikepõllumehe kirjavara“ (Tall., 1924—28).

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

LIIK, Elmar, põllumajandusteadlane, sünd. 23. V 1895 vkj. Hiiumaal Kärdlas kalevivabriku ametniku pojana, lõpetas 1916 Tartu reaalkooli, õppis põllumajandust Riia polütehnikumis ja Tartu ülikoolis, mille lõpetas 1926, ning omandas 1927 magistri ja 1939 Tartus agronoomia doktori astme. L. võttis ohvitserina osa Maailmasõjast ja vabatahtlikult E. Vabadussõjast; ta on täiendanud oma teadmisi ülikooli teadusliku stipendiaadina kodumaal, Saksas, Rootsis ja Taanis. L. oli 1922—29 „Vahi“ põllumajanduslikkude koolide õpetaja, on toiminud a-st 1928 Tartu ülikooli õppejõuna, 1932—37 väikeloomа- ja linnukasvatuse ja pärilikkuse õpetuse alal dots-na, a-st 1938 adjunktprof-na ja a-st 1939 erakorralise prof-na. — L. on korraldanud väikeloomakasvatuse kabineti ja loonud samanimelise katsejaama (1937) ning toimib nende juhatajana, olnud a-st 1925 Riikliku Katseasjanduse Nõukogu zootehnikasektsiooni sekretär, 1929—31 põllutööministeeriumi seakasvatuse eriteadlane ja a-st 1931 riikliku seakasvatuse katsejaama (Kuremaal) teaduslik nõuandja. Ta on uurinud eriti kanamunade kvaliteeti ning alalhoidu ja kodumaa lambavilla kvaliteeti. L-i töist on tähtsamad: „Nuumsigade söötmisnormid“ („Agronoomia“ 1929, nr. 1 ja 3), „Tartu turul sügiskuudel müüdavate kanamunade kvaliteedist“ (*ibid.* 1935, nr. 2 ja 4), „Seakasvatus“, „Lambakasvatus ja kitsekasvatus“, „Kodujänesekasvatus“ (kõik kolm teoses „Põllumehe käsiraamat“ V, Tartu, 1935), „L'aviculture en Estonie“ (teoses „L'aviculture dans le monde“ II, Rooma, 1933) ja „Eesti šropširi lammaste villa morfoloogiliste omaduste ja rendemendi uurimusi“ (1938; väitekiri käsikirjas). L. on Rahvusvahelise Põllumajandusliku Instituudi (Roomas) kaastööline.

Isikl. saadud andmed. *J. M-i.*

LIIMAND (end. perekonnanimi kuni 1937 **Liimann**), **Karl,** maalikunstnik, sünd. 29. IV 1906 vkj. Harjumaal Alu v. taluniku pojana, õppis 1913—20 Alu vallakoolis ja Rapla kõrgemas algkoolis, omandas kunstilise hariduse 1920—25 Tallinnas Riigi Kunsttööstuskoolis, kus õppis peamiselt dekoratsioonimaali, ja

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 175